

वा० रा०

॥ ९१ ॥

नारदपर्वतौमुनीयदृच्छयासमागत्य द्विजैर्द्रप्रयुक्तस्यशापस्यनिवेदनेन मममहद्भयंदत्वा उक्त्वा त्रिभुवनं त्रितीयंभुवनंब्रह्मलोकं गतौ वायुभूतौ वायुवदतिवेगौ ॥ यद्वा तौब्राह्म
णावेतौ तत्संज्ञौ तत्प्रयुक्तशापज्ञानंचराज्ञोऽध्यानेनेतिबोध्यं ॥ ७ ॥ श्वभ्रं गर्तः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ गुल्मिनः कक्षदक्षाः ॥ ११ ॥ अध्यर्थयोजनंपरिवार्य यथापुष्पाणि
स्युस्तथाक्रियतामित्यन्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ हेपुत्र धर्मनित्योभूत्वा प्रजाःक्षत्रधर्मेणपालयेत्यादेरेवमुक्तेत्यनेन अष्टादशश्लोकस्थप्रथमपादेनसंबंधः ॥ १४ ॥ तादृशोपिअल्पेपि

नारदःपर्वतश्चैवममदत्त्वामहद्भयं ॥ गतौत्रिभुवनंभद्रौवायुभूतावनिर्दिता ॥ ७ ॥ कुमारोयंवसुर्नामसचेहाद्याभिषिच्यतां ॥ श्वभ्रंचय
त्सुखस्पर्शक्रियतांशिल्पिभिर्मम ॥ ८ ॥ यत्राहंसंक्षयिष्यामिशापंब्राह्मणनिःसृतं ॥ वर्षघ्नमेकंश्वभ्रंतुहिमघ्नमपरंतथा ॥ ९ ॥ ग्रीष्मघ्नं
तुसुखस्पर्शमेकंकुर्वंतुशिल्पिनः ॥ फलवंतश्चयेदक्षाःपुष्पवत्यश्रयालताः ॥ १० ॥ विरोप्यंतांबहुविधाश्छायावंतश्चगुल्मिनः ॥ क्रि
यतारमणीयंचश्वभ्राणांसर्वतोदिशं ॥ ११ ॥ सुखमत्रवसिष्यामियावत्कालस्यपर्ययः ॥ पुष्पाणिचसुगंधीनिक्रियतांतेषुनित्यशः
॥ १२ ॥ परिवार्ययथामेस्युरध्यर्थयोजनंतथा ॥ एवंकृत्वाविधानंससन्निवेश्यवसुंतदा ॥ १३ ॥ धर्मनित्यःप्रजाःपुत्रक्षत्रधर्मेणपा
लय ॥ प्रत्यक्षंतेयथाशापोद्विजाभ्यामयिपातितः ॥ १४ ॥ नरश्रेष्ठसरोषाभ्यामपराधेपितादृशे ॥ माकृथास्त्वनुसंतापंमत्कृतेहिनरर्ष
भ ॥ १५ ॥ कृतांतःकुशलःपुत्रयेनास्मिव्यसनीकृतः ॥ प्राप्तव्यान्येवप्राप्नोतिगंतव्यान्येवगच्छति ॥ १६ ॥ लब्धव्यान्येवलभतेदुःखा
निचसुखानिच ॥ पूर्वजात्यंतरेवत्समाविषादंकुरुष्वह ॥ १७ ॥

॥ १५ ॥ कृतांतः प्राचीनकर्म कुशलः सुखदुःखप्रापणप्रभुः ॥ व्यसनी व्यसनवान्
प्राप्तव्यानि प्राप्नोत्येवेत्यपियोजना ॥ प्राप्तव्यानि एकत्रस्थले एव तिष्ठतो यत्नं विना प्राप्यानि ॥ गंतव्यानि स्वयमन्यत्र गत्वा प्राप्यानि ॥ १६ ॥ लब्धव्यानि स्थले एव तिष्ठतो
यत्नलभ्यानि ॥ पूर्वजात्यंतरे संपादितकारणानीतिशेषः ॥ सुखानिदुःखानि प्राप्तव्यादीनि प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ अनेन दुःखाद्यनुभवेनान्योमूलं किंतु स्वकृतकर्मैवेत्युक्तं ॥ १७ ॥

उ० कां०

॥ ९१ ॥